

दानिएलको पुस्तक - एक सय छत्तीसौँ

गणतन्त्रवाद र प्रोटेस्टेन्टवादको भविष्यवाणीगत रूपान्तरण: मृत्युबाट पुनरुत्थानसम्म

Jeff Pippenger

2024-03-14

२०२० सालमा पृथ्वीका पशुको रिपब्लिकन र साँचो प्रोटेस्टेन्ट—यी दुवै सिङ्गहरूको एउटा संक्रमण आरम्भ भयो। साँचो प्रोटेस्टेन्ट सिङ्ग जुलाई १८, २०२० मा मारियो, र रिपब्लिकन सिङ्ग नोभेम्बर ३, २०२० मा मारियो। प्रकाशको पुस्तक अध्याय एघारअनुसार, साढे तीन प्रतीकात्मक दिनपछि तिनीहरू फेरि एकपटक आफ्ना खुट्टामाथि उभिनेछन्। जब तिनीहरू उभिनेछन्, साँचो प्रोटेस्टेन्ट सिङ्ग लाओडिसीहरूबाट फिलाडेल्फियालीहरूमा संक्रमण गर्नेछ। तिनीहरूलाई एउटा मण्डलीबाट निकालेर एउटा आन्दोलनमा ल्याइएको हुनेछ। तिनीहरूलाई सातौँ मण्डलीको अनुभवबाट निकालेर छैटौँ मण्डलीको अनुभवमा ल्याइएको छ। तिनीहरू आठौँ भएका छन्, जो सातमध्येकै हो।

एडभेन्टवादको आरम्भमा भएको आन्दोलन फिलाडेल्फियाई आन्दोलन थियो, र अन्तमा पनि फिलाडेल्फियाई आन्दोलन पुनर्स्थापित गरिन्छ। प्रकाशको पुस्तकको चौधौँ अध्यायका तीन स्वर्गदूतहरूको कार्य एक आन्दोलनको रूपमा आरम्भ भयो, र यसको अन्त पनि एक आन्दोलनकै रूपमा हुनेछ। फिलाडेल्फियाई आन्दोलन, जसलाई फिलाडेल्फियाको छैटौँ मण्डलीले प्रतिनिधित्व गर्छ, सन् १८५६ मा मरेको थियो, र सन् २०२३ को जुलाईको अन्त्यदेखि, यो अब आठौँको रूपमा—अर्थात् सातमध्येकै—पुनर्जीवित भइरहेको छ।

उही इतिहासमा, रिपब्लिकन सिङ्गले समानान्तर मृत्यु र पुनरुत्थानको अनुभव गरिरहेको छ, जहाँ अन्त्यको समयमा सन् १९८९ मा रेगनपछिको छैटौँ राष्ट्रपति सातमध्येकै भएर आठौँ राष्ट्रपति बन्छ। रिपब्लिकन सिङ्गको रूपान्तरणको प्रक्रिया यसको धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्टवादको सिङ्गसँग मिलनद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, जुन आत्मिक व्यभिचार र पशुको प्रतिमा हो। रिपब्लिकन सिङ्ग आठौँ बन्छ, जो सातमध्येकै हो, किनकि यसले क्याथोलिकवादको पशुको प्रतिमालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, अर्थात् आठौँ टाउको, जो सातवटा टाउकामध्येकै हो, प्रकाशको पुस्तक अध्याय सत्रमा, र दानियल अध्याय दुईमा।

गणतन्त्रवादको सिङ्गको राजनीतिक संक्रमण १७७६ देखि १७९८ सम्मको तयारीको अवधिद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। त्यो भविष्यवाणीगत अवधि जनावरहरूको नबूकदनेसरको मूर्तिको लुकेको रहस्यको उन्मोचनलाई चित्र आवश्यक कुञ्जी हो। त्यो तयारीको अवधि ख्रीष्ट र ख्रीष्ट-विरोधी दुवैका लागि तीस-वर्षीय तयारीको अवधिद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

सेप्टेम्बर ११, २००१ देखि चाँडै आउने आइतबारको व्यवस्था-सम्बन्धी कानूनसम्मको मोहर लगाइने समय त्यो भविष्यसूचक अवधि हो, जसमा प्रत्येक दर्शनको प्रभाव पूरा हुन्छ। यसले त्यो अवधिलाई जनाउँछ, जसको अन्त्य प्रकाश अध्याय एघारको “महाभूकम्प” को घडीमा पृथ्वीको सिंहासनमा सातमध्येकै आठौँ राज्यको रूपमा पोपसत्ता पुनः फर्केर आउँदा हुन्छ। त्यसकारण, यसलाई सन् ५३८ मा पोपसत्ता पहिलो पटक सिंहासनारूढ हुनुभन्दा अघिको अवधिद्वारा पूर्वछायित गरिएको छ। सन् ५३८ मा पोपसत्ताले ओरलिआँसको परिषद्मा आइतबारको व्यवस्था-सम्बन्धी कानून पारित गर्‍यो, जसले तयारीका तीस वर्षको अन्त्यलाई चिन्हित गर्‍यो, र चाँडै आउने आइतबारको व्यवस्था-सम्बन्धी कानूनको पूर्वछाया दियो। येशू कहिल्यै परिवर्तन हुनुहुन्न, त्यसैले जसरी पोपसत्ता पहिलो पटक सिंहासनारूढ हुँदा थियो, त्यसरी नै घातक घाउ निको पारिने एउटा अवधि आइतबारको व्यवस्था-सम्बन्धी कानूनभन्दा अघि अवश्य हुनुपर्छ।

त्यो अवधि ५०८, ५३३ र ५३८ वर्षका मार्गचिह्नहरूसँग सम्बन्धित इतिहासहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। सन् ५०८ मा तयारीको अवधि, अथवा पोपतन्त्रको स्थापना, आरम्भ भयो। मूर्तिपूजक रोमको चौथो राज्य, अर्थात् अजिङ्गरको शक्ति, अधीनमा ल्याइएको थियो, र ५३३ मा जस्टिनियनले पोपतन्त्र “मण्डलीहरूको शिर, र साथै विधर्मीहरूलाई

सच्याउने” हो भनी आदेश दिए। 538 मा पोपतन्त्रले नियन्त्रण लिनका लागि बाँकी रहेको एकमात्र कुरा रोम नगरबाट गोथहरूलाई हटाउनु थियो, र त्यो सन् 538 मा नै भयो। तीस वर्षको त्यो ऐतिहासिक रेखा ख्रीष्टको जन्मसँग समानान्तर रूपमा चल्यो, जसको पछि यूहन्नाको सेवकाइ आयो, जसले उहाँको बप्तिस्मामा येशूलाई मसीहको रूपमा सामर्थ्य प्रदान गरिनेतर्फ डोर्‍यायो।

ख्रीष्टको इतिहासमा तयारीको अवधि छाप लगाउने समयसँग समानान्तर चल्यो, र यसले प्रोटेस्टेन्ट सिडको आन्तरिक रेखालाई सम्बोधन गर्दछ; जबकि ख्रीष्टविरोधीका लागि तयारीको अवधि रिपब्लिकन सिडको बाह्य रेखालाई सम्बोधन गर्दछ। ती दुई अवधिहरूले सेप्टेम्बर 11, 2001, अक्टोबर 7, 2023, र चाँडै आउने सन्डे कानूनका दुई साक्षीहरू प्रदान गर्दछन्। एउटा अवधिले बाह्य पक्षलाई, र अर्कोले एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाउने समयको आन्तरिक साक्ष्यलाई जोड दिइरहेको छ।

यूहन्नाको कार्य—जो मरुभूमिमा कराउने स्वर भई करारका सन्देशवाहकका लागि मार्ग तयार पार्थे—मृत्युको करारका सन्देशवाहक, अर्थात् पापको मानिस, का लागि मार्ग तयार पार्ने जस्टिनियनको आदेशसँग समानान्तर थियो। 7 अक्टोबर 2023, 538 मा जस्तै, आइतबारको व्यवस्था लागू गरिँदा के हुन जाँदैछ भन्ने कुराको चेतावनी थियो। 7 अक्टोबर 2023, पृथ्वीको सिंहासनमा पहिलो पटक पोपसत्तालाई स्थापित गरिनुअघि भएको तयारीको अवधिमा 533 सँग समानान्तर छ। यो निकट-आगमनशील आइतबारको व्यवस्थामा, 538 मा जस्तै, पोप फेरि एक पटक मण्डलीहरूको प्रमुख मात्र होइन, विधर्मीहरूको सुधारक पनि बन्नेछ भन्ने चेतावनी हो। यो तेस्रो धिक्कारको इस्लामको चर्कदो युद्धको पनि चेतावनी हो।

यो इस्लामको (पूर्वबाट आउने समाचारहरू) चिनारी गराउने चेतावनी हो, र पोपको पुनर्स्थापनाको चेतावनी (उत्तरबाट आउने समाचारहरू) पनि हो। त्यो चेतावनी अन्तिम दिनहरूमा मार्ग तयार पार्ने सन्देशवाहकको कार्यसँग मेल खान्छ, किनकि करारका सन्देशवाहकले त्यसपछि एक लाख चवालीस हजारसँग करारमा प्रवेश गर्नुहुनेछ।

तयारीका तीन अवधिहरू (ख्रीष्ट र ख्रीष्टविरोधीका तीस वर्षहरू, र छाप लगाउने समय) लाई पनि १७७६ देखि १७९८ सम्मको अवधिद्वारा प्रतिरूपित गरिएको छ। पृथ्वीको पशुको अन्त्यसँग एउटा निश्चित अवधि सम्बन्धित छ, जसले बाइबलीय भविष्यवाणीको छैटौँ राज्यको रूपमा त्यसको अन्त्यभन्दा पहिले आउँछ; त्यसकारण, बाइबलीय भविष्यवाणीको छैटौँ राज्यको रूपमा पृथ्वीको पशुको प्रारम्भसँग पनि एउटा भविष्यवाणीगत अवधि हुनुपर्छ, जसले त्यस राज्यको प्रारम्भभन्दा पहिले आउँछ। अल्फा र ओमेगाले सधैं कुनै वस्तुको अन्त्यलाई त्यसको प्रारम्भसँगै दृष्टान्तित गर्दछ।

१७७६, १७८९ र १७९८ ले सेप्टेम्बर ११, २००१, अक्टोबर ७, २०२३, र चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थालाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। १७७६ देखि १७९८ सम्म छैटौँ राज्यको स्थापना हुनका निम्ति गरिएको भविष्यसूचक तयारी पूरा भयो, जसरी ५०८, ५३३, र ५३८ वर्षहरूले पाँचौँ राज्यको स्थापना हुनका निम्ति गरिएको तयारीलाई प्रतिनिधित्व गरेका थिए। तिनीहरूमा यी नै भविष्यसूचक विशेषताहरू अवश्य हुनुपर्छ, किनकि छैटौँ राज्य पाँचौँ राज्यको प्रतिरूप हुनेवाला छ।

ख्रीष्टको बप्तिस्मातर्फ लैजाने उहाँको तयारीका ती तीस वर्षहरूले यही उही अवधिलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्; किनकि जब ख्रीष्ट आफ्नो बप्तिस्माबाट आरम्भ भई एक हप्ताको लागि करारलाई दृढ पार्न आउनुभयो, तब उहाँले आफ्नो अनुग्रहको राज्य स्थापना गरिरहनुभएको थियो। ती सात वर्षहरूमा आफ्नो अनुग्रहको राज्य स्थापना गर्दा, उहाँले त्यस राज्यलाई दृढ पार्न आफ्नो रगत बगाउनुभयो, र यसो गर्दा, उहाँले आफ्नो महिमाको राज्य कहिले स्थापना गर्नुहुनेछ भन्ने उदाहरण छोड्नुभयो। त्यो महिमाको राज्य दानिएल २ को राज्य हो, जसलाई हातबिना पहाडबाट काटिएको ढुङ्गाको रूपमा चित्रित गरिएको छ। बहिनी ह्याइटले हामीलाई जानकारी दिनुहुन्छ कि त्यो राज्य पछिल्लो वर्षाको समयमा स्थापित हुन्छ, र पछिल्लो वर्षा सेप्टेम्बर ११, २००१ मा आरम्भ भयो।

“पछिल्लो वर्षा शुद्धहरू माथि आइरहेको छ—तब सबैले पहिलेझैं यसलाई ग्रहण गर्नेछन्। ”

“जब ती चार स्वर्गदूतहरूले छोडिदिन्छन्, तब ख्रीष्टले आफ्नो राज्य स्थापना गर्नुहुनेछ। पछिल्लो वर्षा तिनीहरू बाहेक अरू कसैले पाउँदैनन्, जो आफूले सक्ने सबै गरिरहेका छन्। ख्रीष्टले हामीलाई सहायता गर्नुहुनेथ्यो। परमेश्वरको अनुग्रहद्वारा, येशूको रगतमार्फत, सबै जना विजयी हुन सक्थे। समस्त स्वर्ग यस कार्यमा रुचि राख्छ। स्वर्गदूतहरू रुचि राख्छन्।” Spalding and Magan, 3.

सेप्टेम्बर ११, २००१ मा चार वायूहरू, जसलाई क्रोधित घोडाको रूपमा (इस्लाम) प्रस्तुत गरिएको छ, मुक्त गरियो, र त्यसपछि एक लाख चवालीस हजार जनालाई छाप लगाउँदै गर्दा तिनलाई रोकेर राखियो। १७७६, १७८९ र १७९८ ले एक लाख चवालीस हजार जनाको छाप लगाइने अवधिलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, र ती तीन मितिहरूले बाइबलको भविष्यवाणीको छैटौँ राज्य स्थापना हुनतर्फ डोच्याउने कानुनी अधिनियमहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। १७८९ को दोस्रो मितिले संयुक्त राज्य अमेरिकाको संविधानलाई पहिचान गराउँछ, र यसकारण यही सन्देशले १७९८ मा प्रकट हुने द्विगुण शक्तिको रूपमा संविधानलाई पहिचान गरायो, जसरी ५३३ ले ५३८ मा प्रकट हुने द्विगुण शक्तिको घोषणा थियो, र जसरी यूहन्ना बप्तिस्मादाताले ख्रीष्टको बप्तिस्मामा प्रकट हुने द्विगुण शक्तिको घोषणा गरेका थिए।

ख्रीष्टको द्विविध शक्तिलाई गठन गर्ने दुई शक्तिहरू उहाँको उदाहरण थिए, अर्थात् दिव्यता मानवतासँग संयुक्त हुँदा पाप गर्दैन। ख्रीष्टविरोधीको द्विविध शक्तिलाई गठन गर्ने दुई शक्तिहरू थिए—मण्डलीहरूको शिरको रूपमा उसको सिंहासनारोहण, र विधर्मीहरूलाई सच्याउने अधिकारसहित उसको सिंहासनारोहण। पृथ्वीको पशुको द्विविध शक्तिलाई गठन गर्ने दुई शक्तिहरू गणतन्त्रवाद र प्रोटेस्टेन्टवादका दुई सिङहरू हुन्।

“‘र त्यसका पाठाजस्तै दुई वटा सीङ थिए।’ पाठाजस्ता ती सीङहरूले युवावस्था, निर्दोषता, र कोमलतालाई जनाउँछन्, र १७९८ मा अगमवक्तालाई ‘उदाउँदै’ गरेको रूपमा प्रस्तुत गरिँदा संयुक्त राज्य अमेरिकाको चरित्रलाई यथोचित रूपमा प्रतिनिधित्व गर्छन्। अमेरिकातर्फ पहिले पलायन गरी राजकीय अत्याचार र पूजारीय असहिष्णुताबाट शरण खोज्ने ख्रीष्टियन निर्वासितहरूमध्ये धेरैले नागरिक तथा धार्मिक स्वतन्त्रताको विशाल आधारमा एउटा शासन स्थापना गर्ने दृढ निश्चय गरेका थिए। तिनीहरूको दृष्टिकोणले स्वतन्त्रताको घोषणापत्रमा स्थान पायो, जसले यो महान् सत्यलाई उद्घोष गर्दछ कि ‘सबै मानिसहरू समान सिर्जिएका हुन्’ र ‘जीवन, स्वतन्त्रता, तथा सुखको खोज’ भन्ने अपरिहार्य अधिकारले सम्पन्न गरिएका छन्। अनि संविधानले जनतालाई स्वशासनको अधिकारको प्रत्याभूति दिन्छ, यस प्रावधानसहित कि जनमतद्वारा निर्वाचित प्रतिनिधिहरूले कानुन निर्माण र कार्यान्वयन गर्नेछन्। धार्मिक विश्वासको स्वतन्त्रता पनि प्रदान गरिएको थियो, प्रत्येक मानिसलाई आफ्नो अन्तःकरणको निर्देशनअनुसार परमेश्वरको आराधना गर्न अनुमति दिइएको थियो। गणतन्त्रवाद र प्रोटेस्टेन्टवाद राष्ट्रका मूलभूत सिद्धान्तहरू बने। यी सिद्धान्तहरू नै यसको शक्ति र समृद्धिको रहस्य हुन्। समस्त ख्रीष्टियन जगतभरिका पीडित र दलितहरूले यस भूमितर्फ चासो र आशाका साथ हेरेका छन्। लाखौंले यसको किनारातर्फ आश्रय खोजेका छन्, र संयुक्त राज्य अमेरिका पृथ्वीका सबैभन्दा शक्तिशाली राष्ट्रहरूमध्ये एक स्थानमा उक्लेको छ।” द ग्रेट कन्ट्रोभर्सी, ४४१।

१७७६, १७८९ र १७९८ ले तीनवटा इतिहासहरूको प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसले आठौँ सातवटामध्ये कै हो भन्ने कुरालाई विशेष रूपमा जोड दिन्छन्। १७७६ ले स्वतन्त्रताको घोषणापत्रको प्रकाशन, तथा पहिलो र दोस्रो महाद्वीपीय काङ्ग्रेसहरूको इतिहासको प्रतिनिधित्व गर्छ। १७८९ ले संविधानको प्रकाशन तथा महासंघीय उपबन्धहरूको इतिहासको प्रतिनिधित्व गर्छ। १७९८ ले एलियन र सेडिसन ऐक्टहरूको प्रकाशन, तथा पृथ्वीको पशु बाइबलीय भविष्यवाणीको छैटौँ राज्यको रूपमा सुरु भएको अवस्थाको प्रतिनिधित्व गर्छ।

प्रथम महाद्वीपीय कांग्रेस १७७४ मा सम्पन्न भयो, र संयुक्त राज्य अमेरिकाको प्रारम्भिक इतिहासमा एक निर्णायक संस्थाको रूपमा देखा पर्‍यो, जसले अमेरिकी क्रान्तिकारी युद्धको अवधिमा एक शासकीय निकायको रूपमा सेवा गर्‍यो। महाद्वीपीय कांग्रेसहरूलाई भविष्यवाणीसम्बन्धी दुई अवधिमा विभाजित गरिएको छ: पहिलो कांग्रेस र अन्तिम कांग्रेस। प्रथम महाद्वीपीय कांग्रेसका दुई अध्यक्ष थिए र यो ५ सेप्टेम्बरदेखि २६ अक्टोबर १७७४ सम्म फिलाडेल्फियामा आयोजित भयो। बैठकका प्रथम अध्यक्ष पेटन र्यान्डल्फ ५ सेप्टेम्बरदेखि २२ अक्टोबरसम्म रहे, र त्यसपछि हेनरी मिडलटनले १७७४ को २६ अक्टोबरसम्मका अर्को पाँच दिन अध्यक्षता गरे।

दोस्रो महाद्वीपीय कांग्रेस सन् 1775 देखि 1781 सम्म अस्तित्वमा रह्यो। दोस्रो महाद्वीपीय कांग्रेसको अस्तित्वकालभरि छ जना अध्यक्षहरू थिए। पेटन र्यान्डल्फले 10 मे, 1775 देखि 24 मे, 1775 सम्म अध्यक्षको रूपमा अध्यक्षता गरे। उनी पहिलो महाद्वीपीय कांग्रेस तथा दोस्रो महाद्वीपीय कांग्रेस दुवैका प्रथम अध्यक्ष थिए। पहिलो र दोस्रो महाद्वीपीय कांग्रेसहरूको इतिहासभरि जम्मा आठ जना अध्यक्षहरू थिए।

दोस्रो महाद्वीपीय कांग्रेसका दोस्रो अध्यक्ष जोन ह्यान्कक थिए, र ह्यान्ककले मे 24, 1775 देखि अक्टोबर 31, 1777 सम्म अध्यक्षता गरे। हेनरी लरेन्सले नोभेम्बर 1, 1777 देखि डिसेम्बर 9, 1778 सम्म अध्यक्षता गरे। जोन जेले डिसेम्बर 10, 1778 देखि सेप्टेम्बर 28, 1779 सम्म अध्यक्षता गरे। स्यामुएल हन्टिङ्टनले सेप्टेम्बर 28, 1779 देखि जुलाई 9, 1781 सम्म अध्यक्षता गरे। थॉमस म्याकीनले जुलाई 10, 1781 देखि नोभेम्बर 4, 1781 सम्म अध्यक्षता गरे।

पेटन र्यान्डोल्फ पहिलो र दोस्रो दुवै महाद्वीपीय कांग्रेसका प्रथम अध्यक्ष थिए। यसले देखाउँछ कि महाद्वीपीय कांग्रेसका ती दुई अवधिहरूमा आठ अध्यक्षीय कार्यकालहरू थिए, तर ती दुई अवधिमध्ये प्रत्येकको प्रथम अध्यक्ष एउटै व्यक्ति थिए। त्यसैले, यद्यपि आठ अध्यक्षीय कार्यकालहरू थिए, वास्तवमा अध्यक्षहरू भने केवल सात जना मात्र थिए। प्रथम अध्यक्ष ती सात जनामध्ये एक थिए जो अध्यक्ष बने, तर र्यान्डोल्फले त्यस इतिहासमा दुईपटक अध्यक्षता गरेको हुनाले, उनले ती सातभित्रको आठौँलाई पनि प्रतिनिधित्व गर्छन्।

महादेशीय कांग्रेसहरूको इतिहासमा क्रान्तिकारी युद्ध कांग्रेसद्वारा सञ्चालन गरिएको थियो। यस कारणले गर्दा त्यस अवधिमा जर्ज वाशिङ्टन कहिल्यै पनि राष्ट्रपति थिएनन्, किनकि उनी सैन्यबलमाथि प्रथम प्रधान सेनापतिका रूपमा नियुक्त गरिएका थिए।

दुवै अवधिका पहिलो अध्यक्ष भएकाले र्यान्डोल्फले दुई साक्षीहरूको प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसले पहिलो वास्तविक अध्यक्ष जर्ज वाशिङ्टनलाई प्रकाररूपमा जनाउँछन्। वाशिङ्टनलाई र्यान्डोल्फद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, र यसकारण वाशिङ्टनको प्रतीकको रूपमा र्यान्डोल्फले पहिलो अध्यक्ष र्यान्डोल्फका भविष्यसूचक विशेषताहरू मात्र होइन, तर र्यान्डोल्फ आठौँ थियो, जो सातमध्येबाट थियो, भन्ने कुरा पनि व्यक्त गर्छ। यसरी जर्ज वाशिङ्टन, पहिलो अध्यक्ष तथा पहिलो कमान्डर-इन-चीफका रूपमा, भविष्यसूचक अर्थमा आठौँ पनि थिए, र सातमध्येबाटका थिए।

येशूले कुनै कुराको अन्त्यलाई त्यसको आरम्भद्वारा उदाहरणसहित देखाउनुहुन्छ; त्यसैले अन्तिम राष्ट्रपति तथा कमान्डर-इन-चीफ आठौँ हुनेछ, अर्थात् ती सातमध्येबाट। यो भविष्यसूचक तथ्य पहिलो र दोस्रो कन्टिनेन्टल कांग्रेसहरूको इतिहासमा स्थापित गरिएको छ, जसलाई पहिलो वेमार्कको मिति १७७६ र स्वतन्त्रताको घोषणापत्रको प्रकाशनद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

१७७६ को मार्गचिन्हले सेप्टेम्बर ११, २००१, र प्याट्रियट एक्टलाई प्रकाररूपमा जनाउँछ, जहाँ अमेरिकी स्वतन्त्रतालाई रोमी व्यवस्थाको अधीनमा राखियो, र अबदेखि त्यो अङ्ग्रेजी व्यवस्थाको अधीनमा रहेन। यसले त्यस भविष्यवाणीय कालखण्डको प्रारम्भलाई चिह्नित गर्दछ, जसले चाँडै आउन लागेको आइतवारको व्यवस्थामा पोपसत्ताले फेरि एकपटक पृथ्वीको सिंहासन ग्रहण गर्ने मार्ग तयार पार्दछ।

१७७६ द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको भविष्यसूचक अवधिजस्तै, उक्त भविष्यसूचक अवधिले १७८१ मा दोस्रो कन्टिनेन्टल कांग्रेसको समापनदेखि १७८९ सम्मको इतिहासलाई प्रतिनिधित्व गर्‍यो; १७८९ त्यो मिति हो जसले संविधानको प्रकाशनसँग सम्बन्धित मार्गचिन्हलाई पहिचान गर्दछ। त्यस इतिहासमा पनि आठ जना राष्ट्रपतिहरू थिए। १७८१ देखि १७८९ सम्मको इतिहास कन्फेडरेशनका लेखहरूको इतिहास हो। कन्फेडरेशनका लेखहरूले पहिलो संविधानको प्रतिनिधित्व गर्थे, तर कन्फेडरेशनका लेखहरूको दुर्बलताले त्यसको प्रतिस्थापनतर्फ डोर्‍यायो, र १७८९ मा संविधानको अनुमोदन गरायो।

त्यो अवधिमा ती आठ अध्यक्षहरूमा सात जना त्यस्ता अध्यक्षहरू थिए जो दुई महादेशीय कांग्रेसहरूको इतिहासमा अध्यक्षहरू थिएनन्, र एक जना त्यस्ता थिए जो त्यस पहिलो भविष्यसूचक अवधिमा पनि अध्यक्ष थिए। जोन

ह्यान्ककले दोस्रो महादेशीय कांग्रेसमा पनि सेवा गरे, र महासंघका लेखहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको अवधिमा पनि। भविष्यसूचक तहमा, दुई महादेशीय कांग्रेसहरूको अवधिमा अध्यक्ष भएका पुरुषहरू केवल सात जना मात्र थिए; यसरी भविष्यसूचक रूपमा जोन ह्यान्कक महासंघका लेखहरूको अवधिमा आठमध्ये एक थिए, तर उनी अघिल्लो अवधिका सात पुरुषहरूमध्ये एक पनि थिए। त्यसैले उनी आठौँ थिए, जो ती सातमध्येका थिए।

१७८९ द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको दोस्रो भविष्यसूचक अवधिमा पनि एक राष्ट्रपति (Hancock) थिए, जो आठौँ थिए, तर ती सातमध्येका थिए; जसरी १७७६ द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको पहिलो भविष्यसूचक अवधिमा Payton Randolph थिए। १७८९ जनवरी ६, २०२१ का Pelosi परीक्षणहरूसँग मेल खान्छ र तिनैको प्रतिनिधित्व गर्दछ।

“प्रभुले सियोनका पर्खालहरूमा निष्ठावान् पहेरेदारहरू राख्नुभएको छ, ताकि तिनीहरूले जोडसित पुकारा गरून् र नरोकिन्, आफ्ना स्वर तुरहीझैँ उच्च पारून्, र उहाँका जनलाई तिनीहरूको अपराध तथा याकूबको घरानालाई तिनीहरूको पाप देखाइदिऊन्। प्रभुले सत्यका शत्रुलाई चौथो आज्ञाको शबाथको विरुद्धमा दृढ प्रयत्न गर्न अनुमति दिनुभएको छ। उसले यसै उपायबाट त्यस प्रश्नप्रति दृढ चासो जागृत गराउने अभिप्राय राख्छ, जुन अन्तिम दिनहरूका लागि एक परीक्षा हो। यसले तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश सामर्थ्यसाथ घोषणा गरिने बाटो खोलिदिनेछ।”

“सत्यमा विश्वास गर्ने कोही पनि अहिले मौन नबसोस्। अहिले कोही पनि लापरवाह नहोस्; सबैले अनुग्रहको सिंहासनमा आफ्ना विन्तीहरू जोडतोडका साथ प्रस्तुत गरून्, यस प्रतिज्ञालाई विनयपूर्वक अधि सादैं, ‘तिमीहरूले मेरो नाउँमा जे माग्नेछौ, त्यो म गर्नेछु’ (यूहन्ना १४:१३)। अहिले यो संकटपूर्ण समय हो। यदि यसले गर्व गर्ने स्वतन्त्रताको यो देशले आफ्नो संविधानमा निहित प्रत्येक सिद्धान्तलाई बलि चढाउने तयारी गर्दैछ, धार्मिक स्वतन्त्रतालाई दबाउन आदेशहरू जारी गर्दैछ, र पोपीय असत्यता तथा भ्रमलाई लागू गराउन अग्रसर हुँदैछ भने, परमेश्वरका जनहरूले विश्वाससाथ सर्वोच्च परमेश्वरसमक्ष आफ्ना विन्तीहरू प्रस्तुत गर्नु आवश्यक छ। उहाँमाथि भरोसा राख्नेहरूका लागि परमेश्वरका प्रतिज्ञाहरूमा हर प्रकारको प्रोत्साहन विद्यमान छ। व्यक्तिगत जोखिम र क्लेशमा पारिने सम्भावनाले निराशा उत्पन्न गर्नु हुँदैन, बरु परमेश्वरका जनहरूको शक्ति र आशालाई अझ तीव्र तुल्याउनुपर्छ; किनकि तिनीहरूको संकटको समय नै परमेश्वरले आफ्ना सामर्थ्यका अझ स्पष्ट प्रकाशहरू तिनीहरूलाई प्रदान गर्ने मौसम हो।”

“हामी दमन र सङ्कष्टको शान्त प्रतीक्षामा बसिरहने, र दुष्टतालाई टार्न केही पनि नगरी हात बाँधेर रहने होइनौं। हाम्रा संयुक्त पुकारहरू स्वर्गतर्फ उठून्। प्रार्थना गर, र काम गर; र काम गर, र प्रार्थना गर। तर कसैले पनि उतावलीमा काम नगरोस्। पहिलेभन्दा कहिल्यै बढी यसो सिक कि तिमी हृदयमा नम्र र विनीत हुनुपर्छ। कुनै व्यक्तिविरुद्ध होस् वा कुनै मण्डलीविरुद्ध, तिमीले कसैमाथि दोषारोपणको निन्दात्मक अभियोग ल्याउनुहुँदैन। ख्रीष्टले जस्तै मनहरूसित व्यवहार गर्न सिक। कहिलेकाहीँ कठोर कुराहरू बोल्नैपर्ने हुन्छ; तर स्पष्ट सत्य बोल्नुअघि परमेश्वरको पवित्र आत्मा तिम्रो हृदयमा वास गरिरहनुभएको छ भन्ने कुरामा निश्चित होऊ; त्यसपछि सत्यलाई आफ्नो मार्ग काट्दै जान देऊ। काट्ने काम तिमीले गर्ने होइन।” Selected Messages, book 2, 370.

संविधानद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको तयारीको भविष्यसूचक अवधिको दोस्रो सीमाचिन्हले संविधानलाई अर्को सीमाचिन्हमा उल्ट्याइनेछ भन्ने कुरा पहिचान गराउँछ। त्यो दोस्रो सीमाचिन्हलाई यूहन्ना बप्तिस्मादाताद्वारा, र जस्टिनियनको आदेशद्वारा पनि, पूर्वप्रकारस्वरूप देखाइएको छ; यी दुवैले उक्त अवधिमा प्रतिनिधित्व गरिएको अन्तिम घटनाको आगमनसँग सम्बन्धित पहिचान तथा चेतावनी प्रस्तुत गरे। यूहन्नाको सन्दर्भमा, त्यो ख्रीष्टको सामर्थ्यप्राप्ति थियो, जब उहाँले आफ्नो बहुमूल्य रगतद्वारा जीवनको आफ्नो करारलाई पुष्टि गर्नुभयो; र जस्टिनियनको सन्दर्भमा, त्यो ख्रीष्टविरोधीको सामर्थ्यप्राप्ति थियो, जसले शहीदहरूको रगतद्वारा आफ्नो मृत्युको करारलाई अनुमोदन गर्नेथियो।

१७८९ को संविधानले पृथ्वीका पशुका दुई सीडहरूको सशक्तीकरणलाई पहिचान गर्‍यो, र यसो गर्दा १७९८ मा Alien and Sedition Acts द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएझैँ पृथ्वीका पशुका शक्तिका ती दुई सीडहरूको चाँडै आउने

विनाशलाई पनि १७८९ ले पहिचान गर्‍यो। जब सन् २०२० मा दुई साक्षीहरू गल्लीहरूमा मारिए, तिनीहरूले ६ जनवरी २०२१ का Pelosi trials द्वारा प्रतीकित संविधानमाथिको दीर्घकालीन आक्रमणलाई पहिचान गरे र त्यसबारे चेतावनी दिए।

६ जनवरी २०२१ भनेको चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थामा पोपसत्तालाई अधिकारप्रदान गरिने विषयमा दिइएको चेतावनी हो, जसको प्रतिरूप सन् ५३३ मा जस्टिनियनको आदेशद्वारा देखाइएको थियो। ६ जनवरी २०२१ र सन् ५३३—दुवैले चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थाको चेतावनी दिन्छन्; जसको प्रतिरूप ५३८ मा ओरलिअन्सको सभामा बनेको आइतबारको व्यवस्था तथा १७९८ का एलियन एन्ड सिडिशन ऐक्ट्सद्वारा देखाइएको थियो, जसले चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थामा पृथ्वीको पशुले अजिङ्गरङ्गै बोल्ने घटनाको प्रतिरूप प्रस्तुत गरे।

आइतबारको व्यवस्थाको समयमा पोपसत्ताको घातक घाउ निको पारिनेछ, र प्रकाशको पुस्तकको सत्रौँ अध्यायको आठौँ शिर, अर्थात् सात शिरहरूमध्ये भएकै, पुनर्जीवित गरिनेछ। सन् १७९८ का Alien and Sedition Acts ले पृथ्वीका पशुले अजिङ्गरङ्गै बोल्ने अवस्थालाई जनाउँछ, जब त्यसले केवल सूर्यको उपासनालाई लागू मात्र गर्दैन, तर त्यसपश्चात् सम्पूर्ण संसारलाई प्रकाशको पुस्तकको तेह्रौँ अध्यायको समुद्री पशुको अधिकारलाई, सात शिरहरूमध्ये भएकै आठौँ शिरको रूपमा, स्वीकार गर्न बाध्य पार्दछ। अतः १७७६, १७८९ र १७९८ द्वारा तयारीको अवधिभित्र प्रतिनिधित्व गरिएका ती तीनै अवधिहरूमध्ये प्रत्येकमा, “आठौँ, जो सातमध्ये हो” भन्ने भविष्यसूचक रहस्य भविष्यवाणीय रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

पहिला दुई मार्गचिन्हहरू (1776 र 1789), जसले पहेलीलाई पहिचान गर्छन्, पृथ्वीको पशुको भविष्यवाणीपूर्ण इतिहासभित्र पूरा भइरहेको उक्त गूढप्रश्नलाई सम्बोधन गर्छन्, र तेस्रो मार्गचिन्हले पोपसत्ताका लागि पूरा भइरहेको पहेलीलाई पहिचान गर्छ।

हामी यो अध्ययनलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

“‘पृथ्वीमा बसोबास गर्नेहरूलाई यसो भनिँदै कि तिनीहरूले त्यस पशुको एउटा प्रतिमा बनाउनुपर्छ।’ यहाँ शासनको यस्तो रूप स्पष्ट रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ जसमा विधायिक शक्ति जनतामा निहित हुन्छ; यो संयुक्त राज्य अमेरिका नै भविष्यवाणीमा जनाइएको राष्ट्र हो भन्ने अत्यन्तै सशक्त प्रमाण हो।

“तर ‘पशुलाई प्रतिमा’ भनेको के हो? र यो कसरी निर्माण गरिनुपर्ने हो? यो प्रतिमा दुई-सिङ्गे पशुद्वारा बनाइन्छ, र यो पशुलाई प्रतिमा हो। यसलाई पशुको प्रतिमा पनि भनिएको छ। त्यसैले प्रतिमा कस्तो छ र यो कसरी निर्माण गरिनुपर्ने हो भन्ने जान्नका लागि हामीले पशु स्वयंको—अर्थात् पोपतन्त्रको—विशेषताहरू अध्ययन गर्नेपर्छ।

“जब प्रारम्भिक मण्डली सुसमाचारको सरलताबाट विचलित भई अन्यजातीय विधि-विधान र प्रथाहरूलाई ग्रहण गरेर भ्रष्ट भयो, तब त्यसले परमेश्वरका आत्मा र शक्तिलाई गुमायो; अनि जनताका अन्तःकरणहरूलाई नियन्त्रणमा राख्नका लागि त्यसले लौकिक सत्ताको समर्थन खोज्यो। यसको परिणामस्वरूप पापतन्त्र उत्पन्न भयो—त्यस्तो मण्डली, जसले राज्यसत्तालाई नियन्त्रण गर्‍यो र आफ्नै उद्देश्यहरूको उन्नतिका लागि, विशेषतः ‘विधर्म’ को दण्डका निम्ति, त्यसको प्रयोग गर्‍यो। संयुक्त राज्य अमेरिकाले त्यस पशुको प्रतिमा निर्माण गर्नका लागि, धार्मिक शक्तिले नागरिक सरकारलाई यसरी नियन्त्रण गर्नुपर्छ कि राज्यको अधिकार पनि मण्डलीद्वारा आफ्नै उद्देश्यहरू पूरा गर्न प्रयोग गरियोस्।”

“जब-जब कलीसियाले लौकिक सत्ता प्राप्त गरेको छ, तब-तब उनले आफ्नो सिद्धान्तहरूप्रतिको असहमतिलाई दण्डित गर्न त्यसको प्रयोग गरेकी छिन्। रोमका पदचिह्नहरूमा हिँड्दै सांसारिक शक्तिहरूसँग गठबन्धन गर्ने प्रोटेस्टेन्ट कलीसियाहरूले पनि अन्तरात्माको स्वतन्त्रतालाई सीमित गर्ने उस्तै चाहना प्रकट गरेका छन्। यसको एउटा उदाहरण इङ्गल्यान्डको कलीसियाद्वारा असहमतिवालाहरूको विरुद्धमा दीर्घकालसम्म चलाइएको सतावटमा देखिन्छ। सोहीँ र सत्रौँ शताब्दीहरूमा, हजारौँ गैर-अनुरूपतावादी सेवकहरू आफ्ना

कलीसियाहरूबाट पलायन गर्न बाध्य पारिए, र धेरै—पास्टरहरू तथा सर्वसाधारण दुवै—जरिवाना, कारावास, यातना, र शहीदीका भागी बनाइए।”

“प्रारम्भिक कलीसियाले नागरिक सरकारको सहायता खोज्न पुगेको कारण धर्मत्याग नै थियो, र यसैले पोपसत्ताको—त्यो पशु—विकासका लागि मार्ग तयार गयो। पावलले भने: ‘त्यहाँ’ ‘धर्मत्याग हुनेछ, ... र पापको मानिस प्रकट गरिनेछ।’ २ थिस्सलोनिकी २:३। त्यसैले कलीसियाभित्रको धर्मत्यागले पशुको प्रतिमाको लागि मार्ग तयार गर्नेछ।

“बाइबलले घोषणा गर्दछ कि प्रभुको आगमनभन्दा अघि पहिलो शताब्दीहरूमा जस्तै धार्मिक पतनको अवस्था विद्यमान हुनेछ। ‘अन्तिम दिनहरूमा भयङ्कर समयहरू आउनेछन्। किनकि मानिसहरू आत्मप्रेमी, लोभी, घमण्डी, अभिमानी, ईश्वरनिन्दक, आमाबाबुप्रति आज्ञा नमान्ने, कृतघ्न, अपवित्र, स्वाभाविक स्नेहविहीन, सम्झौता भङ्ग गर्ने, झूटा दोष लगाउने, असंयमी, क्रूर, असल कुराको घृणा गर्ने, विश्वासघाती, उतावला, अहङ्कारले भरिएका, परमेश्वरलाई प्रेम गर्नेभन्दा भोगविलासलाई प्रेम गर्ने हुनेछन्; भक्तिको रूप त धारण गरेका हुनेछन्, तर त्यसको सामर्थ्यलाई इन्कार गर्नेछन्।’ 2 Timothy 3:1-5. ‘अब आत्माले स्पष्टसँग भन्नुहुन्छ कि पछिल्ला समयमा कतिपय विश्वासबाट विमुख हुनेछन्, छल गर्ने आत्माहरू र दुष्टात्माहरूका शिक्षाहरूतर्फ ध्यान दिंदै।’ 1 Timothy 4:1. शैतानले ‘सम्पूर्ण शक्ति, चिन्हहरू र झूटा चमत्कारहरूसहित, अनि अधर्मका सबै छलकपटका साथ’ काम गर्नेछ। अनि ती सबै, जसले ‘उद्धार पाउन सत्यको प्रेम ग्रहण गरेनन्,’ ‘बलियो भ्रम स्वीकार गर्न छोडिनेछन्, ताकि तिनीहरूले झूटलाई विश्वास गरून्।’ 2 Thessalonians 2:9-11. जब अभक्तिको यो अवस्था पुग्नेछ, तब पहिलो शताब्दीहरूमा जस्तै उही परिणामहरू पछ्याउनेछन्।” The Great Controversy, 443, 444.